

DOI: <https://doi.org/10.35546/kntu2308-8834/2020.1.25>

УДК

Сагач Галина Михайлівна

професор Одеської академії неперервної освіти,
проректор Всеукраїнського народного університету ім. Г.С. Сковороди,
координатор філій; академік 4-х міжнародних академій;
доктор педагогічних наук,
доктор теології, доктор філософії (Словацька Республіка), професор

Мартиненко Володимир Федорович

професор кафедри обліку, оподаткування,
публічного управління та адміністрування
Криворізького національного університету,
академік Міжнародної академії богословських наук,
доктор наук з державного управління, професор

**РОЛЬ ДЕРЖАВИ ТА ВСІХ ЦЕРКОВ У НЕЙТРАЛІЗАЦІЇ
ІНФОРМАЦІЙНОГО ТЕРОРИЗМУ У ВИМІРАХ ЕКОЛОГІЇ ЖИТТЯ**

*«Ну, вояче Христа! Приготуй собі меч!
Знай, що наше життя – безугавна борня».*
(Григорій Сковорода)

У статті розкриваються проблеми XX – XXI століть, які актуалізують проблему розвитку духовної та моральної культури особистості, суспільства в синергетичній взаємодії держави та всіх церков у нейтралізації інформаційного тероризму.

Говориться, що початок третього тисячоліття в суверенній Україні позначений проблемами, які потребують їх причинно-наслідкового відображення та консолідації всіх прогресивних сил з метою збереження незалежності й святості в нашій державі.

Проаналізовано проблеми психоекології життя з метою розвитку духовної та моральної культури особистості та суспільства. Вивчено духовну та моральну культуру українського суспільства в умовах інформаційної війни, роль держави та всіх церков у боротьбі з інформаційним тероризмом.

Зазначено, що держава мусить визначати законодавче запобігання злочинності на всіх рівнях – державному, сімейному, громадському та особистому. Слід ухвалити ефективні управлінські рішення для протидії психозброї, залежності дітей та молоді від електронних засобів масової інформації – Інтернету, мобільного зв'язку, телебачення, телемагії та ін.

Голос усіх Церков має бути надзвичайно авторитетним у пріоритеті виховання духовності особистості, цінностей громадянського суспільства, адекватно та колективно передчуваючи, реагуючи на трагічні виклики апокаліптичного XXI століття.

Визначено, що законодавці мають посилити контроль над озброєнням у суспільстві, яке значно розширилося в різних регіонах України та інших країнах. Держава має визначати законодавче запобігання злочинності на всіх рівнях – державному, сімейному, громадському та особистому.

Узагальнено, що ЗМІ під контролем держави, неурядових організацій та духовного впливу всіх церков мають формувати цивілізаційні виміри культури як миротворчу місію для демократичної України, суспільства, особистості, заснованої на традиційній

християнській та національні ідеали блага, гуманітарні цінності інших релігій. Голос усіх Церков має бути надзвичайно авторитетним у пріоритеті виховання духовності особистості, цінностей громадянського суспільства, адекватно та колективно передчуваючи, реагуючи на трагічні виклики апокаліптичного XXI століття.

Ключові слова: інформаційний тероризм, релігійність, духовно-моральний вимір, педагогіка добра, ціннісні орієнтації.

Постановка проблеми в загальному вигляді. Сьогоднішня відзначається активізацією деструктивного інформаційного впливу на громадян України із зовнішніх та внутрішніх джерел і розробленням механізмів державного впливу щодо організації захисту її духовно-морального простору на державному, родинному, суспільному, особистісному рівнях.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Духовно-моральна культура особистості, суспільства у вимірах викликів XXI ст. розглядається у працях В. Франкла, А. Лещенка, В. Кушерця, Ю. Канигіна, С. Кримського, О. Отич та ін.

Формулювання цілей статті. Мета статті – проаналізувати проблему психоекології життя з метою розвитку духовно-моральної культури особистості й суспільства.

Виклад основного матеріалу. Початок третього тисячоліття в суверенній Україні знаменується численними подіями, знаковими для розуму й серця. За роки Богом даної незалежності ми їх закарбовуємо на скрижалях нашої пам'яті у прадавніх християнських і національних символах-архетипах Бог і Україна.

За такими духовно-моральними, євангельськими законами, у мирі з Богом, власною совістю та ближніми жили наші пращури, які зазнали часів злетів і руїни, роз'єднання, коли брат ішов на брата, коли забували Творця, коли Господь посилав біди за наші гріхи, бо «безвір'я гірше, ніж без хліба» (Антоніна Листопад).

Відкритість світові, сердечна прихильність до Бога, Божого світу, усього живого, що існує під сонцем, стали запорукою особливої духовно-

душевної краси християн-українців, явленої митрополитом Іларіоном у давньому «Слові про Закон і Благодать», виголошеному в XI ст. у Софії Київській. Християни всіх часів і народів мають бути готові до жертвовного служіння земній і небесній вітчизні, освячувати своїм життям і своїми діями увесь світ, вони прагнуть приєднання до Господа в Його нетварних енергіях.

Релігійність і патріотизм – головні джерела традиційного виховного ідеалу українця. Батьки, священники, вчителі мусять навчити молодь взірцево служити Богові й Батьківщині, бо перша абсолютна цінність для молоді – Бог, друга – Батьківщина.

Філософ Ф. Ніцше говорив про людину як еквілібриста на канаті, що протягнений між ангелом та звіром. У XXI ст. особливо чутливі люди чують шерхіт люциферового крила, а духовні учені й богослови попереджають про небезпеку досягнення межі між буттям і небуттям під дією «моделювання» Великого Вибуху, «експериментів» великого адронного колайдера (зокрема в Женевській та інших лабораторіях), втручання у таємниці ДНК, паралельних світів, пошуків античастинок, шаленого прагнення «змінити» реальність Божого світу, розриваючи часопростір, риючи «кротячі нори», «експериментуючи» з біологічним квантовим комп'ютером, темними енергіями, антиматерією, «чорними дірками», створенням біороботів, психозброї, наближаючи Біблійний Апокаліпсис.

Духовно-моральний вимір особистості й суспільства України третього тисячоліття з пафосом трагізму описує Ліна Костенко:

Доборолися, добалакалися,
досварилися, аж гримить.
Україно, чи ти була колись
незалежною, хоч на мить
від кайданів, що волю сковують?,
від копит, що у душу б'ють?,

Від чужих, що тебе скуповують?,
і своїх, що тебе продають

Прости мене, мій змучений народе,
що я мовчу. Дозволь мені мовчати!
Бо ж сієш, сієш, а воно не сходе,
і тільки змії кубляться й сичать.
Всі проти всіх, усі ні з ким не згодні.
Злість рухає людьми,
але у бік безодні.

Осмислюючи причини глибокої духовно-моральної кризи сучасного світу, видатний український письменник і громадський діяч Олесь Гончар, якого без перебільшення можна назвати совістю нації, на сторінках своїх опублікованих щоденників підказує нам шлях виходу з цього стану: «Де вихід? Де порятунок? Тільки в поверненні до Бога!»

Сучасний науково-технічний прогрес народив нові напрямки теоретичного й практичного створення зброї нового покоління – психозброю, що активізувало інноваційний захист – психоекологію, захист душі людини, захист її життя.

Психоекологія, за висновком академіка І. Смирнова, є комплексом наукових даних про поведінку і стан особистості. Сьогодні відкрито принципово нові засоби діагностики та корекції психіки: уперше людство отримало можливість інструментально вимірювати та контролювати психічні функції, а отже, доступ до посилення, зменшення, розвитку чи ослаблення власного духу. Більша частина такого контролю не підвладна волі свідомості особистості, а тому може бути здійснена без згоди людини, що надзвичайно небезпечно.

Подібні дослідження проводяться останніми роками у США, де 1993 року було створено компанію Psychotechnologies Corp. У цей же час в Росії

почав роботу Інститут психоекології Російської академії природничих наук, а в Російському університеті дружби народів відкрилася кафедра психоекології. Результати досліджень цих та інших інституцій мають закритий характер, якими цікавляться спецслужби. Ці дослідження реалізуються як комп'ютерні психотехнології з метою дослідження психіки людини, діалогу зі сферою безсвідомого особистості. Учені знайшли метод спеціальної трансформації та кодування мовлення зі збереженням його смислового змісту.

Таким способом дослідники проникають у свята святих людини – її душу. Уперше це зроблено не за допомогою інтуїції, гіпнозу, психологічного навіювання, а за допомогою інструмента, «скальпеля для душі».

Комп'ютерні психотехнології підтвердили основний постулат психоекології про людину як інформаційний об'єкт в інформаційному середовищі, коли можливим є передання інформації між двома суб'єктами без традиційних каналів сприйняття – слуху, зору, тактильності тощо.

У наш час активно розвиваються два напрямки психоекології – психозондування і психокорекція.

Психозондування дозволяє визначити істинне ставлення суб'єкта до різних сфер життя і діяльності, безпомилково виявити глибинні психічні сфери особистості – людську свідомість, яка не захищена від психозондування, коли можливі будь-які маніпуляції. Комп'ютер «допитує» підсвідомість людини, яка не підозрює про «допит». Особливість підсвідомості людини полягає в тому, що вона не може говорити неправду. Психозондування можна використовувати з позитивною й негативною цілями. З одного боку, психозондування допомагає виявити людей, схильних до асоціальної поведінки, допомагає оцінити психічну сферу працівників виправних організацій, авіаційного чи космічного персоналу тощо. З другого боку, таємничість психозондування може становити загрозу захисту приватної інформації особистості на рівні психоманіпуляцій.

Психокорекція дає можливість управляти станом і поведінкою особистості двома основними методами: аудіопсихокорекцією, коли закодовані слова чи фрази закладаються в аудіоряд для прослуховування; та відеопсихокорекцією, коли закодовані образи і слова закладаються у відеоряд для перегляду.

Аудіопсихокорекція стану і поведінки людини використовує смислові навіювання, які не усвідомлюються особистістю, бо розроблені технологією кодування та декодування мовленнєвого повідомлення у вигляді «шуму» – спеціально розробленої програми, яка не дратує, не впливає на органи людини. Мозок людини здатен декодувати таку інформацію, яка не усвідомлюється суб'єктом.

Людина починає вибудовувати свою поведінку під впливом закодованої формули навіювання, уважаючи, що ухвалює рішення самостійно.

Відеопсихокорекція перевершила відомий «25 кадр Фішера», бо розроблений алгоритм дозволяє вбудувати будь-яку «картинку» у будь-який відеоряд як замасковане зображення, що дуже складно виявити звичайними методами. Безсвідоме особистості реагує на закодовану інформацію у прихованій «картинці», не усвідомлюючи її, не підозрюючи її присутності.

Психокорекція також має позитивне й негативне використання – лікування психічних захворювань, алкоголізму, терапевтичні сеанси, різні навчальні програми тощо. З другого боку, сучасний розвиток науки і техніки має у використанні негативне значення, бо дозволяє непомітно для свідомості людини вводити в її пам'ять будь-яку інформацію без її відома, яку суб'єкт приймає як власну, як особисті потреби, бажання, смаки, картину світу.

Сучасні ЗМІ – телебачення, радіо, комп'ютерний зв'язок, модемна мережа і навіть електромережа – можуть бути використані для неусвідомленого навіювання на відстані з метою маніпуляцій.

Технології передання інформації через електромережу створили можливість аудіонавіювання через будь-які сучасні електричні прилади з підключенням мініатюрного динаміка, чіпа-мікросхеми, коректуючи психіку мовленнєвими установками. Найновіші наукові дослідження базуються на симбіозі мікроелектронних технологій, біології та генної інженерії через уживлення в тіло людини чипів-імплантантів, здатних управляти фізіологічними та психічними функціями організму. Стало можливим підключення електронних імплантантів до мозкового центру людини з метою посилення слуху, зору тощо. Опановуються технології зв'язку живої матерії з мікропроцесорами у глобальних вимірах.

Актуалізується питання про захист особистої інформації суб'єкта від зловорожого зовнішнього втручання з метою ідентифікації особистості як її «електронного паспорта». Спеціалісти задіюють космічні супутники з метою підкорити матеріальний світ, стати богом без Бога, що є загрозою створення психотронної зброї.

Християнські дослідники різних конфесій попереджають про загрозу глобального тотального контролю над особистістю у створеному всесвітньому електронному концтаборі, керованому новим світовим урядом на чолі з антихристом, як нової держави майбутнього. Сучасна техніка дозволяє контролювати особистість, управляти її поведінкою, позбавляючи людину Богом даної свободи. Це несе загрозу штучної трансформації людської душі, яка свій вільний час віддає ЗМІ, індустрії телерозваг, комп'ютерних ігор із метою досягнення матеріального благополуччя і психологічного комфорту. Людина добровільно втрачає таємницю свого приватного особистого життя і Богом дарованої свободи.

Високі технології XXI ст. за допомогою мікрочіпа дають можливість маніпулювати свідомістю людини, створюють фантоми віртуальної реальності, посилюють інформаційну війну проти особи засобами психотронної зброї.

Сучасне суспільство поки що не усвідомлює, що психотронна зброя страшніша за ядерну, оскільки ядерній бомбі можна якось протистояти, а психозброї протистояти не реально з уведенням технології всесвітньої цифрової ідентифікації людей.

Правляча антихристиянська псевдоеліта світу витрачає колосальні фінанси для створення планетарного електронного концтабору людинороботів, позбавлених власної свідомості. Псевдоеліта світу може використати результати цих досліджень у своїх патологічних цілях, зокрема отримати повну картину духовно-моральних цінностей особистості, її віри, «анатомічну карту душі».

Під час відомого експерименту у Швеції 1983 року шість тисяч людей отримали на руку чи чоло інформаційний штрих-код за допомогою лазера. У деяких країнах вводять в обіг документи особи з біометричними даними – відбитками пальців, райдужною оболонкою очей, тепловим малюнком обличчя. Добра чи зла воля людей може визначити подальшу долю отриманої інформації тими силами, які прагнуть поневолити народи світу. Зростає роль держави, усіх конфесій, громадських організацій у контролі дій сучасних електронних форм обліку та контролю своїх громадян. Чи всім державним чиновникам можна довіряти результати перепису людей, приватної духовної інформації тощо, якщо вони відповідають не перед Богом, своїм народом, а перед таємним світовим урядом?

Очевидно, треба створювати авторитетні незалежні комісії з провідними ученими та духовними особами, які забезпечать незалежність результатів досліджень, небезпечних для душі людини, її здоров'я та життя. Завдання освітян – організувати навчально-виховний простір педагогіки добротворення: допомогти тому, хто хоче змін, вчити, сприяти, спонукати, активізувати, вирощувати, плекати мислячу і відповідальну особистість, починаючи з перших кроків дитини у дитячому садку, учня в школі, студента у вищому навчальному закладі, зокрема й інститутах післядипломної

педагогічної освіти, навчити проектної діяльності та організації простору добротворення.

Урахуймо, що ціннісні орієнтації змінюються через зміну свідомості, у свою чергу змінена свідомість веде до зміни поведінки. Потрібно спрямувати особистість на шлях добротворення, до законів високої моралі, в основі яких – споконвічні традиційні цінності українського народу й тисячолітні християнські заповіді. Пам'ятаймо, цінуймо, пропагуймо найважливіші традиційні цінності українського народу: життя, віру в Бога, мудрість, повагу до старших поколінь, духовний розвиток, збереження родинних традицій, піклування про батьків і про дітей, подружню вірність, працьовитість, почуття гідності, свободу, гостинність, щирість, відвертість, патріотизм, любов до рідної землі, до природи, турботу про здоров'я, творчу активність, моральну чистоту, толерантність, відповідальність, що має бути основою життєтворчості.

Потрібно пізнавати себе, сенс свого життя, своє призначення, пам'ятаючи, що Бог кожному дає по силі його. Потрібно постійно замислюватися над тим, як наповнити християнським духом усі сфери свого життя – науку та освіту, політику й виробництво, культуру й дозвілля: це потрібно заради самозбереження.

Духовність виховання забезпечує Віра, Надія і Любов. Віра – не лише в релігійному змісті, а й віра в себе, в те, що вершини будуть скореними; надія – це сподівання, що прагнення моральної особистості обов'язково справдяться, а любов – то щирі почуття, інтерес, пристрасть, шанобливість, приязнь, добротворення.

Дитину на шлях осягнення Божої науки вивести мають батьки й вчителі – носії високої духовності, як взірець моральності, співтворець особистості. Ефективність роботи такого вчителя залежить від злагодженості його зусиль із зусиллями колег та батьків, цілісності та послідовності педагогічного впливу на особистість.

Відродження духовної місії української освіти слід започатковувати в компромісних формах, що призвичають сучасників – і дорослих, і дітей – до співпраці, до співтворчості школи та Церкви в процесі налагодження освітньої діяльності; ознайомлення школярів із християнською цивілізацією, її історією, скарбами її культури й особливостями етичної доктрини, що сприятиме духовному розвитку й збагаченню дітей, а не лише збільшить їхню поінформованість у цій царині.

Засоби, які допоможуть змінити ціннісні орієнтації дитини:

- високий моральний потенціал і досвід батьків, учителів;
- сприяння зустрічі вихованців із поняттями добра, ідеалу, відповідальності, добротворення, благочестя, моральних цінностей, становлення світогляду;
- партнерство батьків і вчителів у духовному вихованні;
- оновлення науково-концептуальних підходів до освітнього простору;
- комплексна державна програма, яка передбачала б вивчення основ християнської етики з дошкільного віку впродовж життя;
- уведення обов'язкових предметів духовного-культурологічного циклу.

Кожен урок має спонукати одухотворену дію, діяльність кожного учасника добротворення. Учити вчитуватися в текст, відчувати красу слова, мислити, досліджувати поведінку героїв твору, пояснити, довести, робити свої власні відкриття та висновки, спостерігати за навколишнім світом, пізнавати себе в цьому світі і, найголовніше, – учити мислити та відповідати за свій вибір, готуючись до високої місії християнина-патріота – служити Богу і народу.

Сучасний світ має ризики втручання політики (політиків) у духовно-моральну сферу життя особистості, суспільства, діяльності Церкви, сподіваючись отримати ще більше влади та вигоди, «квазіполітичних дивідендів».

Інформаційний політичний тероризм ЗМІ загрожує державній, національній, духовній безпеці України, потребує ґрунтового наукового осмислення проблеми, системних превентивних дій.

Слід визначити пріоритетність духовно-морального виховання особистості перед дидактичними цілями в умовах тривожного сьогодення.

Законодавцям-державотворцям слід посилити роботу з обігом зброї в суспільстві, який поширився в різних регіонах України та інших країн. Держава має визначитися із законодавчою профілактикою злочинності на всіх рівнях – державному, родинному, суспільному, особистісному. Слід ухвалювати ефективні управлінські рішення з метою протистояння наступу психозброї, залежності дітей та молоді від електронних засобів інформації – Інтернету, мобільного зв'язку, телеманії, телемагії тощо.

ЗМІ під контролем держави, громадських організацій і духовним впливом усіх церков мають формувати цивілізаційні виміри культури як світорятувальної місії демократичної України, соціуму, особистості на традиційних християнських та національних ідеалах Добра та християнської етики. Голос усіх Церков має стати високоавторитетним у пріоритеті виховання духовності особистості, цінностей громадянського суспільства, адекватно й соборно передбачаючи, реагуючи на трагічні виклики апокаліптичного XXI ст.

Микола Куліш написав пророчі слова: «Україна сьогодні – не сцена, а плацдарм змагу великих ідей». Нам слід усвідомити силу й перспективу коеволюції людини, природи, культури, освіти, науки, мистецтва як ноосферний імператив; осмислити рятівну силу усіх церков, силу віри як протистояння безодні й смерті.

Спільна мета держав, церков, усіх стратів суспільства – одухотворити Добром ноосферу як цивілізацію Духу й Любові у метачасі культурно-цивілізаційних зрушень. Старовинний гімн-молитва України закликає:

«Боже, Великий, Єдиний,

Нам Україну храни!».

Висновки з даного дослідження. Виклики ХХ – ХХІ ст. актуалізують проблему розвитку духовно-моральної культури особистості, суспільства в синергійній взаємодії держави та всіх церков у нейтралізації інформаційного тероризму. Аналіз літератури за цією тематикою дає підстави для таких висновків:

1. Початок Третього Тисячоліття в суверенній Україні знаменується викликами, які потребують їх причинно-наслідкового осмислення і консолідації усіх прогресивних сил для збереження Богом даної Незалежності нашої держави.

2. Законодавцям-державотворцям слід посилити контроль за обігом зброї в суспільстві, який поширився до значних масштабів у різних регіонах України та інших країн. Держава має визначитися із законодавчою профілактикою злочинності на всіх рівнях – державному, родинному, суспільному, особистісному. Слід ухвалювати ефективні управлінські рішення з метою протистояти наступу психозброї, залежності дітей та молоді від електронних засобів інформації – Інтернету, мобільного зв'язку, телеманії, телемагії тощо.

3. ЗМІ під контролем держави, громадських організацій і духовним впливом усіх Церков мають формувати цивілізаційні виміри культури як світорятувальної місії демократичної України, соціуму, особистості на традиційних християнських та національних ідеалах Добра, гуманітарних цінностях інших релігій. Голос усіх Церков має стати високоавторитетним у пріоритеті виховання духовності особистості, цінностей громадянського суспільства, адекватно й соборно передбачаючи, реагуючи на трагічні виклики апокаліптичного ХХІ ст.

Перспективи подальших розвідок. У подальшому плануємо дослідити особливості духовного розвитку молодого покоління українців і його зв'язок з їх політичною активністю.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Горизонт духовності виховання : колективна монографія. Вільнюс, 2019. 352 с.
2. Кримський С.Б. Запити філософських смислів.К.: Вид. ПАРАПАН, 2003. 584 с.
3. Кушерець В.И., Каныгин Ю.М. Программа Спасения: Библия в современ. представлениях.К.: Об-во «Знание» Украины, 2010. 287 с.
4. Лещенко А.М. Релігійна віра як форма світовідчуття : монографія.Майлант, 2013. 152 с.
5. Педагогічна наука і освіта у сучасному вимірі: проблеми і перспективи розвитку: Матеріали Всеукраїнської наук.-практ. конф. 21 травня 2019 р. Одеса: видавець Кукиєв Вадим Вікторович, 2019. 352 с.
6. Смысл жизни: Антология.М.: Издательская группа «Прогресс».1994. 592 с.
7. Франкл В. Человек в поисках смысла.М.: Прогресс. 368 с.
8. Христианская мудрость.М.Алетейа 1999. 296 с.

ANNOTATION

Sagach Halyna. Professor of the Odessa Academy of Continuing Education, Vice-rector of All-Ukrainian People's University. G.S. Frying pans, branch coordinator; academician of 4 international academies; Doctor of Pedagogical Sciences, Doctor of Theology, Doctor of Philosophy (Slovak Republic), Professor

Martynenko Volodymyr. Professor of Accounting, Taxation, public administration and administration Kryvyi Rih National University, Academician of the International Academy of Theological Sciences, Doctor of Science in Public Administration, Professor

A ROLE OF THE STATE AND ALL CHURCHES IS IN NEUTRALIZATION OF INFORMATIVE TERRORISM IN MEASURING OF ECOLOGY OF LIFE

Problems of XX – XXI centuries actualize the problem of the development of the spiritual and moral culture of the individual, society in synergistic interaction between the state and all churches in neutralizing information terrorism.

The beginning of the Third Millennium in sovereign Ukraine is marked by problems that require their cause-and-effect reflection and consolidation of all progressive forces in order to preserve the independence of God in our state.

The purpose of the article is to analyze the problem of psycho-ecology of life in order to develop the spiritual and moral culture of the individual and society.

Our task was to study the spiritual and moral culture of Ukrainian society in the context of the information war, the role of the state and all churches in combating information terrorism.

The state should determine the legislative prevention of crime at all levels – state, family, public and personal. Effective management decisions should be made to counteract the onset of psycho-weapons, the dependence of children and young people on electronic media – the Internet, mobile communications, television, telemagi, and more.

The voice of all Churches must be highly authoritative in the priority of nurturing the spirituality of the individual, the values of civil society, adequately and collectively anticipating, responding to the tragic challenges of the apocalyptic 21st century.

Legislators should strengthen their arms control in a society that has expanded to a considerable extent in different regions of Ukraine and other countries. The state should determine the legislative prevention of crime at all levels – state, family, public and personal.

The media, under the control of the state, non-governmental organizations, and the spiritual influence of all Churches, should shape the civilizational dimensions of culture as a peacekeeping mission for a democratic Ukraine, a society, a personality based on the traditional Christian and national ideals of the Good, the humanitarian values of other religions. The voice of all Churches must be highly authoritative in the priority of nurturing the spirituality of the individual, the values of civil society, adequately and collectively anticipating, responding to the tragic challenges of the apocalyptic 21st century.

Key words: informative terrorism, religiousness, spiritually-moral measuring, pedagogics kind, valued orientations.

References:

1. Horyzont dukhovnosti vykhovannya : kolektyvna monohrafiya. Vil'nyus, 2019. 352 s.
2. Kryms'kyu S.B. Zapyty filosofs'kykh smysliv.K.: Vyd. PARAPAN, 2003. 584 s.
3. Kusherets' V.Y., Kanyhyn YU.M. Prohramma Spasenyya: Byblyya v sovremen. predstavlenyyakh.K.: Ob-vo «Znanye» Ukrainy, 2010. 287 s.
4. Leshchenko A.M. Relihiyna vira yak forma svitovidchuttya : monohrafiya.Maylant, 2013. 152 s.
5. Pedahohichna nauka i osvita u suchasnomu vymiri: problemy i perspektyvy rozvytku: Materialy Vseukrayins'koyi nauk.-prakt. konf. 21 travnya 2019 r. Odesa: vydavets' Kukyyev Vadym Viktorovych, 2019. 352 s.
6. Smysl zhyzny: Antolohyya.M.: Yzdatel'skaya hruppa «Prohress».1994. 592 s.
7. Frankl V. Chelovek v poyskakh smysla.M.: Prohress. 368 s.
8. Khrystyanskaya mudrost'.M.Aleteya 1999. 296 s.